

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JORN BADENHOOP:

V KREMPLJIH LEDENE GROZE

Besno je divjal snežni mež...

Kdo bi si bil mislil, da bo tako? Nihče od te četvorice...

A zdaj so tu čepeli. Ležali so na kolenih, na trebuhu...

Vsak košček poti, za en sam korak, je zahteval vsega napora...

In tako so lezli dalje. Če je hotel kdo obležati, je njegovo roko...

krat, dokler se dotični ni premaknil...

Sprednja dva sta se že ustavila. Fos je snel svojo roko iz zanke...

Nepremično je Fos čepel pred Angerjem. Prav za prav se mu je kar lep zazdelo...

Zdaj se je Švare splazil nazaj. Bil je le še ko pošasana ledena prikazen...

Fos in Heger sta nepremično čepela na kolenih in se z vso silo upirala burji...

Zdaj se je Švare lotil Angerja. Skoraj smešno je bilo videti, kako je Švare ves tresoč se in z vso težavo dvignil roko...

nila in ki ga ni hotela več slušati in jo je v silni vihuri frfotaje izpustil na ledeni zavoj...

Fos je to videl in se je začudil, silno začudil. Zaprl je oči, jih spet odprl in je prav tako dolgo nekaj toplega občutil...

"Kdo je še živ od nas?" je pomislil Fos. In ko je tako preudarjal in ni vedel, ali naj Angerja še pristoje...

A zdaj ga je nekdo potegnil za členek roke kvišku. Bil je Heger, ki je ves razburjen premikal svojo smučarsko palico...

"Naprej!" je zarjovel Fos. "naprej!" in zmeraj le "naprej!"... Prav izteška je nato z jermenom svoje palice privezal roko Švare...

Kaj mu je Švare zarjovel? Kaj? "Naprej?" Tudi on ni vedel ničesar boljšega...

Zjutraj, ko so je komaj zdani in se je vihar polegel in je bilo ozračje čistejšo, so jih odkrili z daljnogledom in šli s sanmi ponje...

NA JAPONSKO POSLANIŠTVO SO STRELJALI

MEXICO CITY, Mehika, 27. nov. — Ponoči je bilo oddanih več strelav na poslopje japonskega poslanštva...

ROJAK OPERIRAN.

Iz Minnesote poročajo: V Hibbingu, se nahaja v Adams bolnišnici Frank Klun ml. iz Chisholma...

lini, kjer ni bilo burje in so si z rokami in palicami izkopali votlino v sneg in so ondi drug vrh drugega obležali in so dočakali jutranji svit.

Dali so jim groga in kuhane vina. Namazali so jim od ozeblin razjedene obraze in zamrzle ude...

A že drugega dne so bili na nogah. Niso se dali kar tako ugnati. Opoldne so že sedeli za okroglo mizo in so skušali prinesiti vročo kašo z žlico v posebno pretegnjena usta...

No, ko je bila miza prazna, so se s komolei naslonili nanjo in se spogledali. Govorili so o tem.

Angerja včeraj še niso mogli najti in tudi danes še ne. Mogoče ga bodo našli šele spomlad. Za lep grob bodo poskrbeli. Tu v gorah. Nato so molčali.

A kako naj bi bili ravnali, če bi bil tako zmešan? Le kako? Prav previdno so se izražali o tem, kaj bi bili mogli storiti. Saj so še prav natančno vedeli, kako so ondi vsi ležali. In plazili so se okoli obvezanih glav med pleči, ko da še zodaž ne morejo verjeti, da sedijo v topli koči...

"Bog ve, ali je Anger kaj vedel?" je vprašal Švare, ki mu je šlo najbolj k sreči. "Mislim, da je vedel," je rekel Fos, ki je zmeraj kaj v tolažbo povedal.

Nato je pa govoril Heger, ki je običajno poslušal.

"Veste, dober fant je bil. Zmeraj sem si dejal, da bi bili vendar mi tudi taki. Tako veliki in tako močni. A zdaj že vem, da ni bil docela zdrav. Tako daleč ko mi, pa le ni prišel."

Pri tem je stisnil glavo med ramena in njegov obraz je bil videti navzlic ozeblinam in obvezam ves lesen in izžet. Oči so se mu kar zmanjšale, pomežikoval je z njimi in prodirajoče gledal, ko da bi mogel videti do dna zemlje.

"Pa je on danes že ondi, kamor homo mi šele kasneje prišli. Kamor homo šele prišli, ko homo dovršili, kar nam je na svetu namenjeno."

Heger je zaječal in umolknil. Rad je imel Angerja in je bil sam jako skromen fant. Nato se je spet prisilil h govorjenju. Njegov glas pa je trdno zvenel, da sta se mu prijatelja kar začudila.

"Taki veliki, močni, vesta, niso zmeraj najboljši. Večkrat so za kaj majhni, ki se ne raznežijo. In le to je poglavitno! Samo to je prvo; da se ne raznežijo!"

To je povedal Heger, ki je bil doma zmeraj potisnjen v kot. Doma, kjer je njegov oče, stari kapitan Heger, jemal le starejša dva brata s sehoj in je njega puščal doma in ga poslal na deželo, češ, da ni za nikamor. In brez dvoma so njegove besede zahrepenele po priznanju, saj je bilo vendarle nekaj resnice v njih.

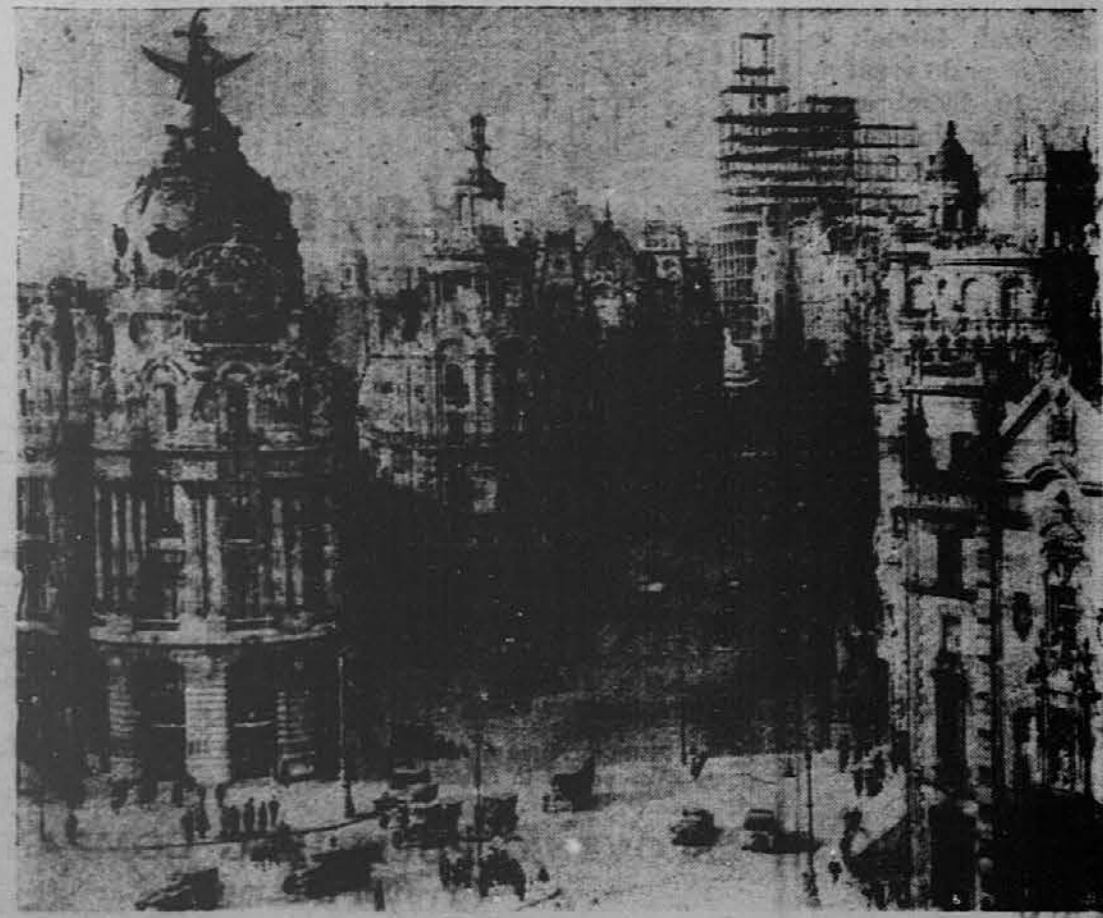
In ko so tako sedeli, se je v njih sklonjena pleča zarisala podoba težke usode.

KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Znanstveni in Poučni Spisi

Table listing various books for sale, including titles like 'NAŠA PRVA KNJIGA', 'AMERIKA IN AMERIKANCI', 'ANGLESKO SLOVENSKO BERILO', etc., with prices.

POGLED NA MADRID

Vse kaže, da je Madrid nekoliko pretrd oreh za španske vstaje. Generalu Francu je zmanjkalo vojakov in je baje prosil za premirje.

